

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 4C/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813201267
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Chmelanová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813201267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Ľubicou Chmelanovou v právnej veci navrhovateľa: C. E. C., nar. XX. 8. XXXX, bytom X. T., K. XXX/X, občan SR, proti odporcovi: C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. P., E. D. XXX/XX, občan SR, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť navrhovateľke listom zaslaným navrhovateľke do vlastných rúk, ním podpísaným a datovaným v tomto znení: "G. C., ospravedlňujem sa Vám za neoprávnené vyhotovenie videozáznamu dňa 1M. pred Vaším bytom a za neoprávnené zverejnenie tohto videozáznamu na internete dňa XX. 3. XXXX, čím som porušil Vaše právo na ochranu osobnosti." a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 500 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh čo do zvyšku z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Prievidza súdny poplatok z návrhu vo výške 141 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa XX. 1. XXXX domáhala ochrany osobnosti tak, že žiadala rozhodnúť o povinnosti odporcu bezodkladne po vyhlásení rozsudku odstrániť z internetu úplne všetky pramene, resp. odkazy s časťami textu, aj celé slovné komentáre, ktoré už mali byť odstránené v zmysle predbežného opatrenia č. k. 4C/285/2012 - 25 zo dňa 3. 12. 2012, akoby tieto veci na internete vôbec nikdy neboli, ďalej rozhodnúť o povinnosti odporcu zaslať navrhovateľke písomné ospravedlnenie a to doporučeným listom na adresu jej trvalého bydliska v tomto znení: "G. C., ospravedlňujem sa Vám za neoprávnené vyhotovenie videozáznamu dňa XX. 3. XXXX pred Vaším bytom a za neoprávnené zverejnenie tohto videozáznamu na internete dňa XX. 3. XXXX, čím som zneužil Vaše osobné údaje a porušil som Vaše ústavné práva", ďalej zakázať odporcovi vyhľadávať a zhromažďovať osobné údaje navrhovateľky, vyhotovovať akékoľvek (obrazové, zvukové, obrazovo - zvukové) záznamy obsahujúce osobné údaje navrhovateľky alebo prejavy osobnej povahy navrhovateľky a tieto akýmkoľvek spôsobom sprístupňovať tretím osobám a ďalej rozhodnúť o povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 2 500 eur a nahradiť jej trovy konania.

Návrh odôvodnila tým, že dňa 17. 3. 2012 v čase o 13:00 hod. sa odporca z iniciatívy bývalého manžela navrhovateľky W. O. C. neohlásene dostavil do miesta trvalého bydliska navrhovateľky a jej syna na adresu X. T., K. XXX/X a to až na miesto pred byt navrhovateľky a neoprávnene sa zúčastnil odovzdávania mal. M. jeho otcovi, pričom neoprávnene vyhotovoval z uvedenej udalosti videozáznam a to už od vstupu do bytového domu, v ktorom navrhovateľka býva, až po svoj odchod z bytového domu. Predmetný videozáznam zachytáva podrobne miesto trvalého bydliska navrhovateľky a jej syna aj s detailmi na schodisku, stenách, mnohé vchodové dvere do bytov vrátane navrhovateľkiných, zábradlie, rohožky na zemi, ale najmä reálnu podobu navrhovateľky a jej syna, ich verbálne a neverbálne prejavy v danej situácii, pričom odporca vyhotovil tento videozáznam bez vedomia a bez súhlasu navrhovateľky. Odporca tento videozáznam dňa XX. 3. XXXX zverejnil na internete v licencií H. P. Zverejnenie videozáznamu na internete aj so svojim slovným komentárom vykonal odporca neoprávnene, čím navrhovateľku poškodil v jej právach. Ku komentáru odporcu pridala ďalšie negatívne komentáre C. E.. Odporca je pre navrhovateľku cudzím človekom. O tom, že si zo stretnutia vyhotovuje záznam, navrhovateľku neinformoval. Navrhovateľka zistila zverejnenie videozáznamu na internete dňa 1. 11. 2012. Toto vyhotovenie videozáznamu a jeho zverejnenie odporcom je podľa navrhovateľky v rozpore s jej oprávnenými záujmami ako fyzickej osoby a v rozpore s dobrými mravmi. Videozáznam odporcu zachytil jej reálnu podobu aj jej syna, ich výpovede, emocionálne prejavy. Na videozázname je zachytené krstné meno syna a tiež priezvisko navrhovateľky. Z videozáznamu sa iní dozvedajú mená navrhovateľky, jej syna, ich podobu, čo v danej situácii hovoria a prejavujú a ako vyzerá miesto trvalého bydliska navrhovateľky. Odporca neoprávnene nakladal s osobnými údajmi navrhovateľky, sprístupnil ich mnohým neoprávneným subjektom, pričom dňa 1. 11. 2012 bol pod zverejneným videozáznamom údaj, že video bolo na internete prehraté 481 krát. Vyjadrenie k videozáznamu, že ide o syndróm zavrhnúť rodiča v praxi a slovný komentár pod videozáznamom v danom znení, považuje navrhovateľka za zverejnenie nepravdivých údajov o jej osobe, za ohováranie, ktorým bola poškodená v očiach iných ľudí, poškodená vo svojej povesti, občianskej cti a dobrom mene a znížením dôstojnosti v spoločnosti. Odporca v zmysle predbežného opatrenia nariadeného OS Prievidza pod č. k. 4C/285/2012 zo dňa 3. 12. 2012 neodstránil neoprávnene zverejnený materiál z internetu úplne. Doposiaľ sú na internete odkazy s časťami textu, text neodstránil ani na facebooku, kde je stále zverejnený slovný komentár odporcu. Informácie o navrhovateľke boli na internete sprístupnené 8 mesiacov.

Odporca považuje ochranu osobnosti za bezpredmetnú, keďže záznam z internetu odstránil. Rovnako tak za bezpredmetnú považuje náhradu škody, lebo podľa jeho názoru žiadna nevznikla. Na základe predbežného opatrenia predmetné video odstránil zo svojho osobného profilu na You Tube. Video natáčal ako dôkazový materiál z dôvodu porušovania práva dieťaťa ako dôkaz jeho psychického týrania a ako aktivista bol požiadaný študentmi VŠZaSP Sv. Alžbety, aby zhromažďoval, poukazoval a odkazoval na prípady, kedy je porušované samotné právo dieťaťa podľa Dohovoru OSN. V tomto prípade podľa názoru odporcu ide o psychické týranie dieťaťa, preto považoval za verejnoprospešné jeho zverejnenie pre ľudí, ktorí sa zaoberajú touto problematikou. Predmetné video nebolo označené menom ani priezviskom, adresou, čo by identifikovalo osoby na ňom. Tváre vo videu neboli zreteľné a neboli prioritne zobrazované. Na videu sa identifikovala samotná navrhovateľka. Nemyslí si, že by chcel navrhovateľku poškodiť v jej právach a nebolo to ani jeho úmyslom.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa so slovným komentárom odporcu zo dňa 18. 3. 2012, komentárom C. E., odkazmi s časťami textu, videozáznamom na CD zo dňa 17. 3. 2012 predloženom navrhovateľkou, s obsahom spisu sp. zn. 4C/285/2012, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 4C/285/2012 - 25 zo dňa 3. 12. 2012 bolo v právnej veci navrhovateľa: C. E. C. (osoba totožná s navrhovateľkou v tomto konaní) proti odporcovi: C. B. (osoba totožná s odporcom v tomto konaní) o nariadenie predbežného opatrenia predbežným opatrením nariadené odporcovi, aby odstránil z internetu videozáznam spolu so slovným komentárom pod ním vyhotovený dňa XX. 3. XXXX a zverejnený dňa 18. 3. 2012 v licencií You Tube pod heslom Syndróm zavrhnúť rodiča v praxi - videá, aby tento videozáznam nešíril, t. j. neposkytoval inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, zničil ho a odporcovi zakázal uschovať si videozáznam pre vlastnú potrebu. Uznesenie bolo doručené odporcovi dňa 10.12.201 a právoplatnosť nadobudlo 28. 12. 2012.

V konaní nebolo sporné, že na internete bol od 18. 3. 2012 odporcom zverejnený videozáznam, ktorý bol ním vyhotovený dňa XX. 3. XXXX. Predmetom videozáznamu bol záznam z udalosti - zo styku bývalého manžela navrhovateľky W.. O. C. so svojím mal. synom XX.ktorého matkou je navrhovateľka. Obaja účastníci konania potvrdili, že na CD predloženom navrhovateľkou je celý obrazovo-zvukový záznam z predmetného stretnutia otca s mal. dieťaťom zo dňa 17. 3. 2012. Pod videozáznamom bol zverejnený komentár autora C. B. a to dňa 18. 3. 2012 s textom: „L. detskej duše rodičom (matkou), ktorá má zverené dieťa do osobnej starostlivosti. K. dlhodobo (účelne) nepripravuje na styk s otcom a tak „brutálnym“ spôsobom vytesňuje otca z jeho života. Smutné ... na Slovensku sa „týmto“ nikto nezaobrá, syndróm zavrhnutého rodiča nikto nerieši. Trpia len nevinné deti. (3500 cca ročne - zdroj: Liga Otcov)“. Ku komentáru odporcu sú pripojené ďalšie komentáre.

Z predmetného videozáznamu (obrazovo-zvukového záznamu) vyplýva záznam zo stretnutia otca s mal. dieťaťom, vo videozázname sú zobrazené osoby - muž, dieťa, žena v reálnej podobe a zo zvukového záznamu vyplýva, že pri stretnutí bola účastná i ďalšia osoba - muž. Záznam je vyhotovený od vstupu do vchodu od prízemie na poschodie, po konkrétny byt, sú v ňom zaznamenané schody, steny, dlažba, rohožky, kvety, bytové dvere a napokon dvere bytu, pri ktorých stáli dieťa a žena. Záznam obsahuje zobrazenie postáv (horná časť, dolná časť), tvári a to muža, dieťaťa i ženy. V prípade ženy sú zaznamenané jej slovné prejavy, vyjadrenia vo vzťahu k dieťaťu a nezobrazenému mužovi. Záznam trvá cca 10 min. Z CD vyplýva údaj o prehratí záznamu videa k 1.11.2012 481 krát.

Z výsluchu navrhovateľky bolo zistené, že ku dňu 15. 10. 2013 na You Tube už predmetné video nie je, ale v odkazoch cez vyhľadávač Google pretrváva na internete slovný komentár odporcu začínajúci slovami „Ničenie detskej duše“... a komentáre pani M.. Navrhovateľka zistila zverejnenie predmetného videozáznamu dňa 1. 11. 2012 v súvislosti s informáciou I.. C. zo dňa 30. 10. 2012 z Rady pre práva dieťaťa SR, občianske združenie o zverejnení videozáznamu, ktorý si I.. C. spojila s navrhovateľkou a ktorá sa o daný prípad zaujímala. Odporca vyhotovil predmetný videozáznam bez vedomia, bez súhlasu a bez privolenia navrhovateľky. Rovnako tak bez jej vedomia, súhlasu alebo privolenia ho zverejnil na internete. Odporca je pre navrhovateľku cudzou osobou. V daný deň sa mal realizovať styk otca s mal. XP/XX/XXXX.. Podľa právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žilina vo veci sp. zn. 13C/94/2005 má otec právo stretávať sa s mal. M.. O úprave styku, jeho zmene sa vedú na tunajšom súde dve konania a to pod sp. zn. 9P/65/2012 a sp.zn. 6P/41/2012. V konaní vo veci sp. zn. 9P/65/2012 sa otec domáha zmeny v osobnej starostlivosti tak, že mal. M. žiada zveriť do svojej osobnej starostlivosti, v danom konaní podala protinávrh na zúženie styku otca s mal. M., vo veci dosiaľ nebolo pojednávanie a nie je ani rozhodnuté, v konaní sp. zn. 6P/41/2012 sa domáha zmeny úpravy styku otca s mal.XP/XX/XXXX.a to jeho zúženie, toto konanie je prerušené do skončenia veci sp. zn. 9P/65/2012. Na videozázname je záznam od vchodu do bytového domu, v zázname vidieť navrhovateľku v stoji, vidno jej zreteľne do tváre, je vidieť mal. M., pána M. Podľa navrhovateľky videozáznam zasiahol do jej osobnostných práv, pretože je v ňom zobrazená, sú zaznamenané jej verbálne a neverbálne prejavy, je v ňom uvedené jej priezvisko, je zaznamenaný jej trvalý pobyt, trvalé bydlisko od vstupu do domu až po jej byt. O uskutočňovaní videozáznamu nevedela a k vyhotoveniu videozáznamu by nikdy nedala súhlas. V danom prípade išlo o chúlость, nepríjemnú situáciu, ktorej účastníkmi bola ona, otec dieťaťa, dieťa. Odporca nebol oprávnený zúčastniť sa stretnutia otca s mal. L. jeho prítomnosť si navrhovateľka neželala a nikdy by nedala súhlas, aby sa záznam zverejnil. Má za to, že nie je výrobcom syndrómu zavrhnutého otca, odporca získal informácie len jednostranne od Ing.M. na základe nich nemôže navrhovateľku označovať tak ako je v jeho komentári uvedené. Navrhovateľka pôsobí ako učiteľka, pozná ju veľa ľudí, má kolegov, nadriadených, susedov, poznajú ju súčasní i bývalí žiaci.

Z výsluchu odporcu bolo zistené, že v čase, keď vyhotovil predmetný videozáznam, pôsobil v Lige otcov, je bývalým členom Prezídia Rady pre práva dieťaťa. Potvrdil, že predmetný videozáznam vyhotovil bez privolenia, bez vedomia navrhovateľky. Záznam zverejnil na internete bez vedomia, privolenia navrhovateľky. Vyhotovenie záznamu vykonával pre vyšší záujem, ktorým je právo dieťaťa na oboch rodičov. Pred vyhotovením záznamu mal dlhodobo informácie od otca, tiež od sociálneho pracovníka z ÚPSVaR. Nezáleží mu na navrhovateľke alebo na otcovi mal. dieťaťa, ale na záujmoch a právach dieťaťa. Záznam vyhotovil z vlastnej iniciatívy s vedomím otca dieťaťa digitálnym fotoaparátom zaveseným na hrudi. Pri zázname vnímal osoby otca, matky i dieťaťa. Tvrdil, že na zázname nie sú uvedené žiadne mená, priezvisko navrhovateľky, nebolo uvedené trvalé bydlisko navrhovateľky a

vidno len nohy suseda. Na otázku, či mal pre vyhotovenie videozáznamu zákonnú licenciu alebo bol záznam vyhotovený pre vedecké, umelecké, úradné účely alebo pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo, uviedol, že záznam publikoval pre potreby študentov sociálnej práce Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce Sv. Alžbety. Na spracovanie predmetnej témy nemá príslušné vzdelanie. Pripustil, že videozáznam vyhotovil 17. 3. 2012, pravdepodobne deň na to ho zverejnil na internete. So záznamom nijako nemanipuloval, do záznamu nezasahoval. Potvrdil, že na internete komunikuje pod menom C. B.. V deň doručenia predbežného opatrenia vo veci sp. zn. 4C/285/2012 alebo deň na to svoj zdroj na You Tube vymazal, čím boli vymazané jeho komentár i ďalšie komentáre. I.. C. získala informácie o videozázname od neho.

Podľa zistenia súdu pri prehliadaní predmetného videa cez stránku You Tube predmetné video ani sprievodný text na tejto stránke nie sú, pri prehliadaní cez Google, pri zadaní Comments Facebook sa na Facebooku nachádza text a komentáre podľa tvrdenia navrhovateľky (čl. 6).

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný sčasti. Súd vyhovel návrhu navrhovateľky v tej časti, v ktorej sa domáhala ospravedlnenia zo strany odporcu voči nej a náhrady nemajetkovej ujmy. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Za nedôvodný súd považoval návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcovi odstrániť z internetu všetky pramene, resp. odkazy s časťami textu a aj celé slovné komentáre z dôvodu, že ku dňu rozhodnutia v tejto veci predmetný videozáznam na stránke You Tube odporcu už nebol a rovnako ani sprievodný text k nemu. Komentár odporcu a komentáre k nemu sa dajú vyhľadať cez vyhľadávač Google i k dnešnému dňu, ale tieto odkazy nie sú aktívne, nedajú sa otvoriť, sú vyhľadateľné cez Comments Facebook. Uloženie týchto komentárov nemôže odporca ovplyvniť a nemôže zabezpečiť ich odstránenie. Návrh navrhovateľky v časti, v ktorej žiadala vysloviť zákaz odporcovi vyhľadávať a zhromažďovať osobné údaje navrhovateľky, vyhotovovať akékoľvek záznamy obsahujúce osobné údaje navrhovateľky, súd považoval rovnako za nedôvodný z dôvodu, že ku dňu rozhodnutia zásah odporcu do osobnostných práv netrval a nepokračoval.

Súd nevykonal dôkazy, ktoré navrhovala navrhovateľka vykonať a to vyžiadať si od I.. C. písomné vyjadrenie o tom, kedy a ako sa dozvedela o predmetnom videozázname, ako sa dozvedela o problematickom styku otca s dieťaťom, ako zistila, o aké konkrétne osoby ide a dotazom u Rady pre práva dieťaťa zistiť, prečo je odporca jej bývalým členom. Tieto dôkazy súd nevykonal z dôvodu, že pre toto konanie nie sú podstatné a nesúvisia s predmetom sporu.

Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Toto právo je dané vtedy, ak došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, ak tento zásah je objektívne spôsobilý negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby a ak je daná príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv. Je bez významu, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Právnymi prostriedkami ochrany osobnosti je upustenie od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov týchto zásahov a primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce morálne zadostučinenie preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Občiansky zákonník poskytuje ochranu osobnostných práv len proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti osoby tým, že znižujú jej dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jej vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

Ochrana osobnosti fyzickej osoby upravená Občianskym zákonníkom sa odvíja od Ústavy SR, ktorá garantuje základné ľudské práva a slobody v článku 14 a nasl. Najmä čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR priznáva právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

V konaní bolo preukázané, že došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky. Zásah bol vykonaný vyhotovením obrazovo-zvukového záznamu (videozáznamu) dňa 17. 3. 2012 a jeho zverejnením na licencii You Tube odporcu dňa 18. 3. 2012. Obrazovo-zvukový záznam obsahuje okrem iného obrazové snímky navrhovateľky, jej prejavy osobnej povahy. Základnou zásadou pre vyhotovenie a použitie prejavov osobnej povahy je, že sa môžu vyhotoviť a použiť iba so súhlasom osoby, ktorej sa týkajú. Ak teda bol vyhotovený a použitý prejav osobnej povahy navrhovateľky, tento mohol byť vyhotovený a použitý iba s jej súhlasom. Ak teda došlo k vytvoreniu alebo použitiu prejavov osobnej povahy bez súhlasu navrhovateľky ako oprávnenej osoby, došlo tak k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv. Pod prejavom osobnej povahy treba rozumieť podobizne, tiež obrazové a zvukové záznamy. Podobizne sú totiž zachytené podoby fyzickej osoby. Obrazové snímky sú zachytené (snímané) podoby fyzických osôb. Video je obrazovým a zvukovým záznamom, ktorý v tomto prípade zachytáva navrhovateľku ako fyzickú osobu a jej prejavy osobnej povahy - podobizeň, verbálne a neverbálne vyjadrenia, správanie a podobne. Je síce pravdou, že v § 12 ods. 2, 3, sú upravené tzv. zákonné licencie, t. j. tieto ustanovenia upravujú situáciu, kedy privolenie príslušnej fyzickej osoby nie je potrebné, ale v tomto prípade o takúto zákonnú licenciu nejde. Prvou zákonnou licenciou je licencia, ktorá umožňuje jednotlivé prejavy osobnej povahy použiť na úradné účely na základe zákona. Druhou zákonnou licenciou je tzv. spravodajská zákonná licencia. V konaní bolo preukázané, že v tomto prípade nebol predmetný videozáznam vyhotovený a zverejnený na úradné účely na základe zákona a nešlo ani o tzv. spravodajskú zákonnú licenciu, t. j. videozáznam nebol vyhotovený a použitý na vedecké a umelecké účely, v tlačovom, filmovom, rozhlasovom a televíznom spravodajstve. Odporca potvrdil, že videozáznam vyhotovil a zverejnil z vlastnej iniciatívy, bez súhlasu, bez privolenia navrhovateľky. Obrana odporcu, že videozáznam vyhotovil a zverejnil na žiadosť študentov z odboru sociálna práca, preto v tomto konaní neobstojí. Súd k obrane odporcu a k dôvodom, pre ktoré vyhotovil predmetný videozáznam zdôrazňuje, že z hľadiska poskytnutia ochrany osobnosti nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene alebo vedome či nevedome.

Článok 26 ods. 1, 2 Ústavy SR zaručuje slobodu prejavu a právo na informácie a právo každého svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Toto právo však nie je neohraničené. Je obmedzené úpravou v článku 26 ods. 4 Ústavy SR, v zmysle ktorého slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. V danom prípade ide o ochranu osobnostných práv fyzickej osoby. Fyzická osoba má právo okrem iného na ochranu svojho súkromia. Právo na súkromie zahŕňa širokú oblasť súkromia fyzickej osoby, najmä jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života, tiež života v rodine, v manželských, partnerských, priateľských či obdobných vzťahov. Právo na súkromie potom spočíva v práve fyzickej osoby samostatne sa rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či

a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jej súkromného života sprístupnené iným alebo zverejnené. O porušenie práva na ochranu súkromia ide nielen v prípade neoprávneného získavania vedomostí a poznatkov o súkromí fyzickej osoby, ale tiež v prípade neoprávneného rozširovania týchto poznatkov a vedomostí. Právo na ochranu osobnosti je považované za jedno z najsilnejších, preto pri strete práva na ochranu osobnosti a súkromia bežného občana a práva na informácie musí právo na informácie ustúpiť. Súdna prax ustálila, že v prípade, že došlo k zásahu do súkromia, nie je procesnou povinnosťou dotknutej osoby preukazovať, že neoprávnený zásah pôsobil difamačne a mal za následok zníženie jej vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti.

Vzhľadom na to, ako k zásahu do osobnostných práv navrhovateľky došlo, súd viazaný návrhom navrhovateľky považoval za primerané zadost'učinenie spočívajúce v ospravedlnení čo do obsahu tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý obsah v podstate zodpovedá návrhu navrhovateľa.

Súd priznal navrhovateľke nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 2 500 eur. Náhrada nemajetkovej ujmy patrí vtedy, ak morálne zadost'učinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženie dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, a to nielen v bežnej, ale v značnej miere. Pri výške náhrady súd prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Morálna ujma je pre človeka oveľa ťažšia ako majetková. Už aj preto, že má dlhodobejšie následky a ich odstránenie je zložitejšie. Predmetný obrazovo-zvukový záznam bol vyhotovený a zverejnený bez vedomia a súhlasu navrhovateľky. Navyše bol zverejnený na internete, ktorý je dostupný širokej verejnosti, má širokú publicitu. Internet je jedným z najdostupnejších zdrojov informácií širokej verejnosti. Predmetný záznam bol prístupný na internete takmer 9 mesiacov.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch možno priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady podľa § 13 ods. 2 OZ sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu stanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá je splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadost'učinenie nezdá postačujúce. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a v čase, v tej istej situácii, v rovnakom spoločenskom postavení vnímala aj každá iná fyzická osoba. Vzhľadom na horeuvedené za primeranú výšku náhrady, ktorá je aj v súlade s požiadavkou spravodlivosti, súd považuje sumu 2 500 eur. Súd preto priznal navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy v tejto výške.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľky i odporcu vo veci.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Navrhovateľke súd v tomto konaní priznal oslobodenie od súdnych poplatkov celkom, súd návrhu navrhovateľky sčasti vyhovel, preto podľa výsledku konania je povinný zaplatiť poplatok, resp. jeho pomernú časť odporca. Súdny poplatok vo výške 141 eur zodpovedá súdnemu poplatku určenému podľa položky 7b b) vo výške 66 eur + 3 % z 2 500 eur, t. j. 75 eur, t. j. spolu 141 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods.3 O.s.p./

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,
v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny
a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné
rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.